

De wandelaar.

*Met mijn schoenen  
Heb ik een versleten verstandhouding  
Die niet te verstellen is.  
Vriendschap heeft ons nooit verbonden,  
Evenmin is er tussen ons een verhouding,  
Enkel dienstbaarheid.*

Of ik bang ben?  
'Neen': ik denk het niet!

Enkel, als ik aan de dood denk,  
Dan voel ik mij alleen,  
Kijk naar de grond,  
Naar mijn tippen,  
Naar het uitzichtloze.

*Als iemand je op je hart trapt,  
Rest alleen nog dit uitzicht.*

Zien.  
Zien en dan voelen,  
Hoe stevig sta ik in mijn schoenen,  
En dan denken aan jou.  
Of niet soms?

Eddy De Buf  
Stadsdichter Oostende 2008-2010